

ముందు ఓకుర్చీ ఖాళీచేయించి కూర్చోపెట్టాడు. సభనిండా గుసగుసలు బయలుదేరాయి. ఆకొత్త గా వచ్చినావిడ అఖిభారతమహిళామండలి వారి ప్రత్యేక ప్రతినిధిట అని అందరికి తెలిసి పోయింది.

ఆమె తన బాగ్ లోంచి కాగితాలు తీస్తూ పెడుతో మాడావిడిగా ఏదో పనిచేస్తూ టైము చూచుకొని లేచి నిలబడింది. సభంతా నిశ్చలంగా అయిపోయింది యేంచెబుతుందో విస్తామని. భారతనారీమణుల కుండే సహజమైన కోమల స్వరంతో మొదలెట్టిందామె కళ్లజోడోసారి యీవతలికి తీసి జేబురుమాలుతో తుడుస్తూ.

“మిస్టర్ ప్రెసిడెంట్! నేను మామహిళా మండలివారి తరపున నొక ప్రశ్నను వేయుదును. దానికి మీరు సమాధానము నిత్తురా?”

“సర్లని”

“అది తమ సృష్టిని గూర్చి యుండును”

“అయినను సరే”

“అది మీసృష్టియందలి లోటును జూపును. అందులకు తమరు కోపింపరు గదా?”

“లోటుండిన దిద్దుకొందును. కోప మెందులకు?”

“అటులైన అడుగుదునా?”

“అవశ్యము”

“తమ సృష్టికి ముఖ్యము స్త్రీ పురుషులు. వారిద్వారా తమరు సృష్టి నభివృద్ధి గావించు కొనుచున్నారు. ఇప్పు డారెండు వ్యక్తులునూ ఒకేవ్యక్తి కప్పపడి కనుచున్నది. స్త్రీ, పురుషులను స్త్రీలనుగూడా కనుచున్నది. అందుచే నామెకు ఖాళీయుండుటకు వీలులేకున్నది, పురుషుని కట్టి బాధ లేదు తనవనిని తాను చూచు కొనుచు విచ్చలవిడిగా నాతడు తిరుగుచున్నాడు. నవమాసములు మోయుట, తరువాత పెంచుట, మరియు రెండుతెగల సంతానమును కనట— యీభారమంతయు మాకే పెట్టిరి. మీరు పురుషులగుటచే పురుషాభిమానము గలిగియుండి యిట్లు చేసియుందురు. మీసరస్వతియైనను శ్రద్ధ వహించనందులకు విచారించుచున్నాము ఇప్పు డైనను తమరు స్త్రీలు స్త్రీలకు పుట్టునట్లు పురుషులు పురుషులకు పుట్టునట్లు మార్పుచేయవలసి నది. అట్లు మీరే చేయకుండుటకు కారణ మైనను దెల్పుడు?”

అని గొప్పగా కూర్చున్నది.

అచ్చటి స్త్రీప్రపంచకమంతయు ‘సెభాస్’ అంది. బ్రహ్మ తెల్లజోయాడు. ఆనాటికి సభ ముగిసింది

